

vil da meget henstille til Regeringen — jeg ved jo vel, at det er en Bevilling, som udstedes af Hs. Majestæt Kongen, men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Regeringen mener, at jeg har Ret i de Betragtninger, jeg her gør gældende, vil det ikke være umuligt for den — at faa den Paragraf ændret, saaledes at Staten kunde komme til sammen med Kommunerepræsentanterne at skaffe de Penge til Veje, saa at de altsaa vare til Stede og ikke skulde rejses paa Veksler i en Bank. Jeg har ikke og kan ikke her nævne nogen Beregning over det Tab, Staten paa denne Konto har aarlig, saa længe de private Baneanlæg staa paa, og de ville staa paa i ikke ganske faa Aar. Der bliver jo bevilget 1 Mill. Kr. om Aaret til disse Baner, og naar man f. Eks. tænker sig, at Staten har sine Penge til 4 pCt. — de koste i alt Fald ikke over 4 pCt. —, og at de ude i Provinsen ikke en Gang kunne rejses til 5 pCt., og udregner det Tab, som Staten saaledes har paa den Million, som den altsaa fordele omkring til de forskellige Privatbaneanlæg, vil der efter min Opfattelse blive et Tab paa 10—20,000 Kr. for Staten om Aaret. Det er formentlig en daarlig Maade at administrere paa, og jeg vil derfor meget anbefale, at Regeringen tager dette Spørgsmaal under Overvejelse og faar Eneretsbevillingerne affattede saaledes, at de ikke ere nogen Hindring for, at Staten ligesom Kommunerne og de øvrige i Anlægget interesserede kunde betale deres Penge paa et saa tidligt Tidspunkt, at Bevillingshaverne have dem til Raadighed, naar de skulle udbetale de Beløb, som de selvfølgelig skulle udbetale, dels til Entreprenøren og dels til Anskaffelse af Materiel. Det er givet, at de Entrepriser, som afsluttes, ikke kunne vente paa Pengene, men maa have dem straks; det er i Sagens hele Interesse at faa disse Forretninger afsluttede mod kontant Betaling, for at man kan faa dem saa billigt som muligt. — Jeg kunde tænke mig, at man kunde fremkomme med den Bemærkning, at det virkelig ikke gaar an at betroe saa store Kapitaler til Folk, som man maaske ikke kender, o. s. v., o. s. v., og jeg skal derfor bemærke overfor de ærede Medlemmer af dette Ting, som muligvis ikke ere inde i de Forhold, at der selvfølgelig bliver deponeret et Beløb, forinden man faar Bevillingen, og at det som Regel er Kommunerepræsentanter, der ere Bevillingshavere. Ved den Bane, jeg omtalte, er det Aalborg Amt, Aalborg By og Repræsentanter for de Sognekommuner,

som Banen gaar igennem. Jeg vil tilføje, at hvis der ikke derigennem var tilstrækkelig personlig Garanti for Bevillingen, var der efter min Mening intet til Hinder for, at Staten for i enhver Henseende at sikre sig mod Tab stillede de Krav, som den mente var nødvendige, og saadanne rimelige Krav mener jeg maatte selvfølgelig opfyldes. Men jeg gentager, at det har været mig ubehageligt, kan jeg gerne sige, at man ikke kunde faa en Ændring her gennemført og faa Staten til at indse, at det vil være en fornuftig og pengebesparende Forretning for Staten straks at udbetale sit Tilskud, saaledes at Koncessionshaverne vare visse paa, at de ikke skulde til at lave Penge paa Veksler, det er jo en Kendsgerning, at det ikke er de billigste Penge at arbejde med.

Dernæst vil jeg gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Der blev i sidste Samling af mig indbragt et Lovforslag om Oprettelse af et Jernbaneraad, væsentligt paa Grundlag af en Betænkning fra Kommissionen for Statsbanedriftens Ordning. Lovforslaget blev behandlet i et Udvalg, og Udvalget afgav en Beretning, som sluttede med at udtale Ønskeligheden af, at Tanken om Oprettelse af Jernbaneraad blev optagen og fremmet ved Regeringens Foranstaltning. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der er tænkt noget over dette, eller om Sagen fremdeles hviler. Selvfølgelig ved jeg godt, at i en Beretning, som afgives af et Udvalg, ligger der kun en Henstilling til Ministeren, men vi have intet hørt til Sagen siden. Jeg vilde sætte Pris paa at høre, hvorvidt den højtærede Minister har tænkt noget derpaa.

Der blev den 30. November 1910 indgivet et Andragende til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om en Dampfærgeforbindelse mellem Hvalpsund og Sundsøre. Andragendet lød paa, at man vilde sætte Pris paa at faa denne Forbindelse forbedret, jeg har imidlertid ikke ventet, at vi skulde faa den gennemført i denne Samling, det indrømmer jeg, men jeg vilde gerne høre den højtærede Minister udtale sig derom. Det maa erindres, at Andragendet var tiltraadt baade af Viborg og Aalborg Amter og desuden af 11 Sogneraad. Jeg vilde ønske, at ærede Medlemmer af dette Ting, inden vi samles igen, kom op til Hvalpsund. Det er en rigtig dejlig Egn, og der gaar Tog fra Aalborg derud; helst skulde De komme der en Dag, hvor der er lidt Blæst, og se hvor-